

ber og anpartsselskaber. I anpartsselskaber, der ikke har en bestyrelse, vil tegningsretten ligge hos direktionen.

I kapitalsselskaber, som har valgt at have et tilsynsråd, har tilsynsrådet som udgangspunkt ikke repræsentations- og tegningsret, cf. dog det foreslåede § 135, stk. 4, da tilsynsrådet alene har en kontrollerende funktion, og da de ledelsesmæssige beføjelser ligger hos direktionen.

Bestemmelsens første punktum sidestiller afgivelse af tilsagn med aftaleindgåelse. Denne bestemmelse er i dag alene medtaget i anpartsselskabsloven, men antages efter praksis at gælde for begge selskabstyper.

Da der i det foreslåede *stk. 1* er tale om legitimitationsregler uden begrænsning, forpligtes kapitalsselskabet af aftaler indgået af medlemmerne af direktion og bestyrelse, uanset om de handler uden for deres bemyndigelse, f.eks. hvis en direktør træffer aftaler, der ligger uden for det område, som en direktør er bemyndiget til at træffe beslutninger om.

I de tilfælde, hvor en direktør eller et bestyrelsesmedlem indgår retshandler for kapitalsselskabet på områder, hvor den bagvedliggende beslutning ifølge loven skal være truffet af andre, er kapitalsselskabet efter det foreslåede *nr. 1* ikke forpligtet. Endvidere er kapitalsselskabet ikke forpligtet, hvis der træffes aftale om dispositioner, der er forbudt. Dette er i overensstemmelse med gældende ret.

Har en direktør ikke ret til at tegne kapitalsselskabet alene, og træffer vedkommende alligevel dispositioner på egen hånd, må det antages, at kapitalsselskabet kun er bundet, hvis vedkommende handler inden for sin stillingsfuldmagt. En direktør kan således forpligte kapitalsselskabet i kraft af sin stillingsfuldmagt, jf. aftalelovens § 10, uanset om vedkommende er tillagt tegningsret eller ej.

Et enetegningsberettiget bestyrelsesmedlem vil kunne binde kapitalsselskabet ved at underskrive en aftale, hvis vedtagelse i øvrigt efter vedtægterne kun kan besluttes af et flertal i bestyrelsen.

I det foreslåede *nr. 2* fastsættes det i overensstemmelse med gældende ret, at kapitalsselskabet ikke forpligtes af aftaler, der falder uden for selskabets formål, og selskabet godtgør, at tredjemand vidste eller burde vide dette. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede *stk. 2*.

Bestemmelsen i det foreslåede *nr. 3* er ny og afspejler det synspunkt, at den gældende § 61, stk. 1, nr. 1 og 2, ikke er udtømmende.

Udvalget til Modernisering af Selskabsretten udtalte i sin betænkning, at den gældende regel i aktieselskabslovens § 61 ikke er udtømmende, og at man i den

nye lov med sikkerhed skal kunne se, om beføjelserne overtrædes.

Ifølge den foreslåede bestemmelse forpligtes selskabet ikke, hvis den tegningsberettigede har overskredet sin bemyndigelse eller væsentligt har tilside-sat selskabets interesser og tredjemand vidste dette eller burde vide det. En tredjemand i ond tro kan herefter ikke indgå bindende aftale med selskabet, hvis en fuldmægtig har handlet inden for sin legitimation, men uden for sin bemyndigelse.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvornår tredjemand kan siges at være i ond tro henvises til aftalerettens regler herom.

Det foreslåede *stk. 2* udgør en undtagelse til § 14, stk. 2, hvorefter det, der er bekendtgjort i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system anses for at være kommet til tredjemands kundskab.

Dette medfører, at uanset at et kapitalsselskabs formålsbestemmelse er bekendtgjort i it-systemet, er dette ikke nok til at bevise, at tredjemand efter *stk. 1*, nr. 2, vidste eller burde vide, at den tegningsberettigede handlede uden for kapitalsselskabets formål. For så vidt angår spørgsmålet om, hvornår tredjemand kan siges at være i ond tro, henvises til aftalerettens regler herom.

Moderniseringsudvalget overvejede i sin betænkning, om der kunne være behov for at fastsætte særlige tegningsregler, som gælder for bestemte dispositioner, som f.eks. køb af fast ejendom. Udvalget har dog ønsket at bevare enkeltheden i de gældende regler og har derfor ikke fundet en sådan differentieret tegningsret nødvendig eller hensigtsmæssig.

Til § 137

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende regler i aktieselskabslovens § 62 og anpartsselskabslovens § 26. Det foreslås desuden, at bestemmelsen fremover finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af tilsynsrådet.

Bestemmelsen er en gennemførelse af artikel 8 i 1. selskabsdirektiv (68/151/EØF) og indebærer, at kapitalsselskabets ret til over for en godtroende tredjemand at påberåbe sig, at udnævnelser var ugyldige på grund af en af de såkaldte »stærke« indsigelser, f.eks. falsk, forfalskning eller voldelig kompulsiv tvang, ophører ved bekendtgørelsen af udnævnelser i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

Bevisbyrden for tredjemands onde tro ligger ifølge bestemmelsen hos kapitalsselskabet.

Udtrykket »kendte« er direkte overtaget fra 1. selskabsdirektiv, men udtrykket skal i overensstemmelse